

Sygn. akt I C 2960/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lutego 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Dalba

Protokolant: Anna Szwed

po rozpoznaniu w dniu 06 lutego 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w K.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w K. kwotę 10.211,69 zł. (słownie: dziesięć tysięcy dwieście jednaście złotych i sześćdziesiąt dziewięć groszy) wraz z odsetkami w wysokości odsetek za zwłokę określanej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, liczonymi za okres od dnia 1 września 2014 r. do dnia zapłaty;
2. w pozostałym zakresie oddala powództwo;
3. zasądza od pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w K. kwotę 2.857,62 zł. (słownie: dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt siedem złotych i sześćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.328,- zł. (słownie: dwa tysiące trzysta dwadzieścia osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 2960/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 marca 2014 roku powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. wniósł przeciwko pozwanemu (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w W. o zasądzenie kwoty 10.571,14 zł. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wyjaśnił, iż powód zajmuje się dostawą gazu oraz najmem i dzierżawą urządzeń służących do transportu, przechowywania i utylizowania gazów, zaś pozwany kupował u powoda gazy medyczne oraz korzystał z usług świadczonych przez powoda polegających na transporcie. Nadto pozwany korzystał również z będących własnością powoda urządzeń technicznych do przechowywania gazów. Pozwany pomimo korzystania z będących własnością powoda urządzeń technicznych do przechowywania gazów oraz mimo świadczenia przez powoda polegającego na dostawie gazów medycznych, jak również korzystania z usług świadczonych przez powoda polegających na transporcie, co potwierdzone zostało załączonymi fakturami VAT, nie zapłacił ceny należnej za dostarczone gazy i w/ w usługi oraz czynszu za dzierżawę w/ w urządzeń / k. 1-3/.

W dniu 22 maja 2014 roku Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie w sprawie sygn. akt I Nc 4512/14//N wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym / k. 42/.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty, który pozwany zaskarżył w całości, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany podniósł, iż strona powodowa nie wykazała, aby roszczenie stało się wymagalne z uwagi na brak dowodów doręczenia faktur i ich zaakceptowania, wobec czego również żądanie zapłaty odsetek należy uznać za bezpodstawne / k. 45-48/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 listopada 2012 roku w W. pomiędzy (...) Publicznym Szpitalem (...) im. prof. W. (...) z siedzibą w W. jako Zamawiającym a (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. jako Wykonawcą zawarta została umowa nr (...). Przedmiotem umowy była dostawa tlenu wraz dzierżawą butli, zwanych dalej towarem, w ilościach i asortymencie wyszczególnionym w tabeli asortymentowo-cenowej stanowiącej integralny załącznik do umowy, zgodnie z ofertą, dopuszczonych do obrotu zgodnie z obowiązującymi przepisami sukcesywnie w okresie 36 miesięcy od daty zawarcia umowy (§ 1 pkt 1). Wartość przedmiotu umowy strony ustaliły na kwotę brutto 213.080,22 zł. (§ 3 pkt 1). Wykonawca miał dostarczać przedmiot umowy sukcesywnie, w oparciu o bieżące zamówienia wystawiane przez Zamawiającego, opieczetowane pieczęcią firmową Zamawiającego i podpisane przez uprawnione osoby (§ 4 pkt 1).

Zgodnie z zapisem zawartym w § 9 zapłata należności za dostarczony towar miała być dokonywana przelewem każdorazowo na podstawie faktury VAT, w terminie do 90 dni od daty otrzymania prawidłowo wystawionej faktury przez Zamawiającego i zaakceptowania jej, na konto Wykonawcy wskazane każdorazowo na fakturze. Datą zapłaty miał być dzień obciążenia rachunku bankowego Zamawiającego (pkt 1). Umowa została zawarta na czas określony, tj. do dnia 5 listopada 2015 roku (§ 10 pkt 1) / k. 16-20 – umowa z dnia 5 listopada 2012 roku/.

W dniu 20 lutego 2013 roku w W. pomiędzy (...) Publicznym Szpitalem (...) im. prof. W. (...) z siedzibą w W. jako Zamawiającym a (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. jako Wykonawcą zawarta została umowa nr (...). Przedmiotem umowy było zamówienie na dostawę butli z powietrzem syntetycznym, napełnianie butli Zamawiającego oraz dzierżawa butli z gazem specjalnym (pakiet 1 i 3) – zwanych dalej towarem, w ilości i asortymencie wyszczególnionych w tabeli asortymentowo-cenowej stanowiącej integralny składnik umowy (załącznik), o parametrach i jakości zgodnej z normami i obowiązującymi przepisami, sukcesywnie w okresie do dnia 5 listopada 2015 roku od daty zawarcia umowy (§ 1). Wartość przedmiotu umowy strony ustaliły na kwotę brutto 11.808,00 zł. (pakiet 1) i 1.195,56 zł. (pakiet 3) (§ 2). Wykonawca miał dostarczać przedmiot umowy sukcesywnie, w oparciu o bieżące zamówienia wystawiane przez Zamawiającego, opieczetowane pieczęcią firmową Zamawiającego i podpisane przez uprawnione osoby (§ 3 zd. 1).

Zgodnie z zapisem zawartym w § 8 zapłata należności za dostarczony towar miały być dokonywane przelewem każdorazowo na podstawie faktury VAT, w terminie do 30 dni od daty otrzymania faktury przez Zamawiającego i zaakceptowania jej, na konto Wykonawcy wskazane każdorazowo na fakturze. Datą zapłaty miał być dzień obciążenia rachunku bankowego Zamawiającego (pkt 1). Niniejsza umowa została zawarta za czas określony do dnia 5 listopada 2015 roku (§ 9 pkt 1) / k. 25-28 – umowa z dnia 20 lutego 2013 roku/.

W dniu 20 lutego 2013 roku w W. pomiędzy (...) Publicznym Szpitalem (...) im. prof. W. (...) z siedzibą w W. jako Zamawiającym a (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. jako Wykonawcą zawarta została również umowa nr (...). Przedmiotem umowy była dzierżawa reduktora INO M. – 2 szt. – pakiet nr 2, zwanego dalej towarem, ilościach i asortymencie wyszczególnionych w tabeli asortymentowo-cenowej stanowiącej integralny składnik umowy (załącznik), o parametrach i jakości zgodnej z normami i obowiązującymi przepisami w okresie do 5 listopada 2015 roku (§ 1). Wynagrodzenie z tytułu dzierżawy sprzętu (za okres do 5 listopada 2015 roku) wynosiła 4.865,88 zł. brutto. Powyższa kwota miała charakter maksymalny i w żadnym wypadku nie mogła ulec zmianie (§ 2 pkt 1). Wysokość miesięcznej stawki czynszu dzierżawnego wyliczana miała być na zasadzie iloczynu dni w danym miesiącu kalendarzowym i stawki dobowej, która dla jednego reduktora wyniosła 2 zł. netto/dobę (§ 2 pkt 2). Warunkiem dokonania zapłaty należności z tytułu dzierżawy reduktorów było uprzednie podpisanie

protokołu odbioru technicznego sprzętu. Zapłata należności z tytułu dzierżawy aparatu miała następować miesięcznie za każdy zakończony miesiąc dzierżawy na podstawie na podstawie faktury VAT w terminie 30 dni od daty doręczenia prawidłowo wystawionej i zaakceptowanej przez Dzierżawcę faktury na konto Wydierżawiającego wskazane każdorazowo na fakturze (§ 2 pkt 3). Umowa została zawarta na okres do dnia 5 listopada 2015 roku, licząc od daty podpisania protokołu instalacji sprzętu (§ 6) / k. 31-32 – umowa z dnia 20 lutego 2013 roku nr (...) 105-02-2013/.

(...) Sp. z o.o. w K. wystawiła na rzecz (...) Publicznego Szpitala (...). O. (...) w W. następujące faktury VAT:

- nr (...) z dnia 2 września 2013 roku na kwotę 9.784,80 zł., termin płatności do dnia 1 grudnia 2013 roku / k. 36-37 – faktura; k. 38- potwierdzenie dostawy/;

- nr (...) z dnia 30 września 2013 roku na kwotę 426,89 zł., termin płatności do dnia 29 grudnia 2013 roku / k. 39-40 - faktura/.

Powyższy stan faktyczny, ustalony przez Sąd w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu, nie był sporny między stronami.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Bezsporne pomiędzy stronami w niniejszej sprawie pozostawały okoliczności podnoszone w toku niniejszego postępowania. Pozwany nie kwestionował istnienia wierzytelności głównej powoda i jej wysokości, podniósł jedynie nie wykazanie przez powoda faktu odebrania i zaakceptowania przedmiotowych faktur.

Zgodnie z przepisem art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

Mając powyższe na względzie Sąd zasądził na rzecz powoda kwoty należności głównej wynikające z załączonych faktur VAT nr (...) w łącznej kwocie 10.211,69 zł.

Zgodnie z Ustawą z dnia 12 czerwca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. z 2003 r., nr 139 poz. 1323 z późn. zmianami), art. 6: „1. Jeżeli termin zapłaty nie został określony w umowie, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za okres począwszy od 31 dnia po spełnieniu świadczenia niepieniężnego - do dnia zapłaty, ale nie dłuższy niż do dnia wymagalności świadczenia pieniężnego.

2. Za dzień wymagalności świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, uważa się dzień określony w pisemnym wezwaniu dłużnika do zapłaty, w szczególności w doręczonej dłużnikowi fakturze lub rachunku.”

Natomiast w świetle art. 7: „Jeżeli dłużnik, w terminie określonym w umowie albo wezwaniu, o którym mowa w art. 6 ust. 2, nie dokona zapłaty na rzecz wierzyciela, który spełnił określone w umowie świadczenie niepieniężne, wierzycielowi przysługują, bez odrębnego wezwania, odsetki w wysokości odsetek za zwłokę, określanej na podstawie art. 56 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.4)), chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty.”

Powyższa ustawa ma zastosowanie zgodnie z art. 3 do takich sytuacji jak w sprawie niniejszej. Mianowicie zgodnie z art. 3 ust. 1, 2 i 3: „Ustawę stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są:

1) przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807);

2) podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;

3) podmioty, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177)”.

Należy wskazać, że w dniu 28 marca 2013 r. o terminach zapłaty transakcjach handlowych – została opublikowana w Dzienniku Ustaw nowa Ustawa o terminach zapłaty transakcjach handlowych. Jednakże zgodnie z 15 ust. 1 „Do transakcji handlowych zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.”

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł w przedmiocie odsetek za zwłokę od zasądzonej kwoty 10.211,69 zł. na podstawie przepisu art. 7 ww ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (pkt 1 wyroku), oddalając powództwo w zakresie żądania zasądzenia odsetek ustawowych (pkt 2 wyroku). Sąd przyznał powyższe odsetki za zwłokę dopiero od dnia 1 września 2014 roku do dnia zapłaty. Początkowy termin naliczania odsetek wynikał stąd, iż przedmiotowe faktury VAT zostały doręczone pozwanemu dopiero wraz z odpisem pozwu, tj. w dniu 30 maja 2014 roku / k. 44/, przy czym należało jeszcze uwzględnić termin zapłaty wynikający z umowy (90 dni - § 9 umowy z dnia 5 listopada 2012 roku nr (...)...) i dlatego pozwany pozostawał w opóźnieniu z zapłatą począwszy od dnia 1 września 2014 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 100 kpc, postanawiając o ich stosunkowym rozliczeniu, w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego urzędu (Dz.U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349). Sąd miał na względzie, iż strona powoda wygrała niniejszy spór w 97% i w tym stosunku należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda poniesione przez powoda koszty procesu, na które złożyła się opłata od pozwu w kwocie 529 zł. oraz wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 2.400 zł.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

(...)

Dnia 02.03.2015 r.